

I, per últim, i per acabar, abans que me criden l'atenció, reducció pressupostària denunciada. ¿Quin serà el pes pressupostari de la cultura en els propers pressupostos de 2016? Això és el que mos havia d'haver dit, no dir que havien reduït un 50%, un 25%, en cultura, en esports. Diga'ns quin serà el pes pressupostari en els pròxims pressupostos de 2016. I no li estic diguent que ho tinga fet, no; li estic parlant de què ha de ser i de què ha de fer, i això sí que ho hauria de saber ja.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Té ara, per finalitzar el punt, la paraula el senyor Albert Girona, secretari autonòmic, per un temps màxim de quatre minuts.

El senyor secretari autonòmic de Cultura i Esport:

Sí, molt succintament.

Jo sí que he especificat ací totes les coses.

Diu: com s'ha de fer? Doncs, li ho he dit. Discurs i relat, primera qüestió, discurs i relat. I ho he dit quin és el discurs i el relat que caldrà construir.

Dos: a través de quin sistema? Bones pràctiques. Transparència, participació.

Tres: a través d'un pla estratègic, que elaboraran especialistes en la matèria, com ho fan arreu de qualsevol comunitat autònoma.

Calendari? El més ràpidament possible. Si podem tindre el pla estratègic elaborat, discutit a finals d'any, el presentarem a finals d'any.

Objectius? Estaran en el pla estratègic. Però ja li he dit alguns objectius: doblar el PIB, del 4 al 8%. ¿Li pareix poc objectiu tindre present que anem a incrementar, quasi doblar, l'ocupació en les indústries culturals i recreatives?

Com? Contacte amb els sectors, escoltar els sectors. Ja ho fem, portem dos mesos escoltant els sectors i bona part de les propostes que han vingut ací vénen perquè els sectors ens ho han dit. Quan jo parle ací que no hi ha hagut transparència és perquè el sector me deia que no hi havia transparència. Quan algú m'ha dit que entenien que n'hi havia censura i que els havien censurat, és perquè..., hi havia censura.

Sí, mire, en *Valencia Plaza*, hui, o esta setmana, ha publicat el senyor Carlos Aimeur un article titulat precisament això. I ahí fa una retafila de totes les pràctiques de censura que hi ha hagut en la Generalitat valenciana els últims vint anys. Jo li recomane que llisca l'article. I no ho dic jo, ho diu un especialista en política cultural d'este país. Allí està tot. És molt llarg, eh?, és molt llarg, és molt llarg.

Finançament? Ho he dit també. Els pressupostos propis de La Generalitat, però també, lògicament, finançament extern: fons europeus i, lògicament també, el mecenatge –ho he dit també.

Objectius? Ja li ho he dit.

I, després, canvis en la legislació? També li he dit els canvis en la legislació que anem a fer per a aconseguir els objectius. Fins i tot, li he dit tres lleis concretes que calia desgranar.

Quant a la cultura valenciana, mire, tot el que siga, sense dirigismes, fomentar totes les creacions pròpies de la gent que viu en esta terra, tot això és cultura valenciana. Doncs, tot això cal generar sinergies perquè se desenvolupen totes.

Quant a l'art rupestre de la Valltorta, ho he dit, en la Valltorta, al parc de la Valltorta. Jo sóc historiador, eh?, historiador universitari i sé què és la Valltorta. A més, tinc una casa en Culla, per tant, visite prou sovint la Valltorta.

Quant a la filosofia, jo crec que el més important de tot, i és el que he intentat insistir, és crear un marc de referència, unes regles de joc que vinguen bé a tots, que li vinguen bé al sector i que siguen consensuades entre totes les forces polítiques.

Quant al pressupost de 2016, mire, vosté m'acusa de fer d'oposició. Quan u acaba (*inintel·ligible*) ... té una herència darrere; porta una motxilla, que li acaben de donar, darrere, de pedres en alguns casos, no? I això pesa. I, lògicament, no me demane vosté solucionar els problemes pressupostaris per a 2016, després de l'herència que hem rebut, l'herència que hem rebut, lògicament, que encara estem analitzant.

I jo estic, en este moment, en quatre consells d'administració. En un d'ells és la Ciutat de la Llum, i li puc garantir que no és agradable la situació en què ens estem trobant diàriament en la Ciutat de la Llum; com tampoc ho és en CACSA; com tampoc ho és, per exemple, en la liquidació de les Naus de Sagunt; o Castelló Cultural, a què fa poc vam signar el conseller i jo destinar quasi sis milions d'euros d'un sobrecost d'una obra de fa anys, que no s'havia liquidat.

Després de tota eixa situació, permeta'm que ens deixe un poquet més de cent dies per a elaborar un disseny pressupostari adequat i arrelat als objectius que pretenem.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Hem finalitzat el punt 7.

Gràcies per la seua intervenció i la seua compareixença, senyor secretari autonòmic.

Si els pareix, comencem amb el punt 8. El punt 8, demanem la presència en la mesa del conseller Vicent Marzà. (*Pausa*)

Molt bé.

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibáñez, per a informar sobre el cessament de la directora del museu Sant Pius V de València, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 875)

La senyora presidenta:

Comencem en el punt 8, com tenen en l'ordre del dia: compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport per a informar sobre el cessament de la directora del museu Sant Pius V, de València, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el conseller, per un temps il·limitat.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Bé. Moltes gràcies, presidenta.

Moltes gràcies, diputats i diputades.

I gràcies també al secretari autonòmic de Cultura i Esport, Albert Girona, que he pogut estar present a la seua compareixença i agraiisc tant la seua feina com la dels directors generals, per haver fet una exposició tan ben feta i que marca, realment, els objectius que estem treballant des de la nostra conselleria.

El motiu de la meua intervenció avui, de la meua compareixença, en este cas en el punt 8, va al voltant dels motius sobre el cessament de l'anterior directora del museu Sant Pius V.

La decisió del Consell de canviar la persona responsable de la direcció del Museu de Belles Arts, de València, respon, responia en aquell cas, quan ho vam fer, a motius d'organització derivats de la nova composició del Consell i, especialment, a la voluntat de l'actual equip de govern de millorar la gestió portada a terme pels anteriors responsables durant la passada legislatura.

Més enllà de la decisió del nou Consell, els tècnics del museu, els col·lectius en defensa del patrimoni, així com associacions culturals, ens van fer arribar des del primer dia, i abans dels coneguts problemes sobre la refrigeració i el robatori, la necessitat de posar al capdavant del museu una persona amb reconegut prestigi i capacitats per a dirigir la que és la seua pinacoteca de l'estat.

Apostar per la cultura no és únicament invertir en diners, sinó tractar també, des del principi i des de les administracions, que els professionals més preparats siguen els responsables de gestionar-la.

Hem de contribuir perquè les persones que ocupen estos càrrecs tan rellevants tinguen formació en la matèria i experiència en el sector, i no responguen únicament a qüestions d'amistat, com fins ara havíem vist en massa ocasions, no?

Per aquest motiu, després del cessament, vam nomenar, de forma provisional, com a director provisional fins que estiga acabat el manual de bones pràctiques que abans ens ha presentat també el secretari autonòmic..., doncs, això, el senyor José Ignacio Casar Pinazo. I ho hem fet fins que puguem presentar eixe codi de bones pràctiques, que el que volem és que es puguem presentar candidatures a les direccions de reconeguts professionals del sector; per tant, que no es presenten només aquelles persones que des del govern puguem determinar, sinó que es puguem presentar gestors culturals, persones capacitades que presenten un projecte, per tal de dirigir les principals institucions culturals del nostre país.

De moment, eixe nomenament provisional que hem fet amb el senyor José Ignacio Casar Pinazo respon a unes necessitats temporals per a este període de transició, però, sobretot, respon a unes necessitats que nosaltres vam determinar i que abans els estava enumerant: que siguen, precisament, persones coneixedores del món cultural, de la gestió cultural i que tinguen un currículum adient, escaient per poder gestionar el que van a gestionar, encara que siga de forma provisional, com l'actual, no?

Precisament, José Ignacio Pinazo ho té. I és que el nou director, que fins el moment del seu nomenament era el cap de servei de promoció cultural de la conselleria d'educació, cultura, investigació i esport, és arquitecte i té una extensa experiència en restauració d'edificis monumentals i museïtzació. També dins del seu currículum destaquen, entre altres coses, edificis o actuacions en edificis tan destacats com la catedral de València, l'església de Santa Caterina, el Museu Històric de Sagunt. També ha exercit com a arquitecte inspector del patrimoni de La Generalitat i ha dirigit el màster de conservació del patrimoni, de la Universitat Politècnica de València, per tant, plenament relacionat en allò que ha d'anar precisament a dirigir en el museu.

I, a més a més, pel que fa a la gestió cultural, José Ignacio Casar Pinazo dirigix, des de l'any 1999, la Casa Museu Pinazo, que conserva i exhibeix, entre altres, els fons artístics i documentals del pintor valencià, Ignacio Pinazo Camarlench, de qui és besnét.

I té una dilatada experiència, també, pel que fa a la gestió dels equips humans, tant del sector privat com al públic.

En definitiva, creiem que es tracta d'un professional de la casa, que coneix amb profunditat la realitat del museu

i que pot assolir amb totes les garanties els reptes tècnics, organitzatius i de conservació dels fons artístics que presenta la primera pinacoteca valenciana. Com diem, té capacitat contrastada per a la coordinació i la supervisió de les obres, cosa que ara mateix està al nostre museu. Pot assolir les qüestions relacionades també amb les instal·lacions, la vigilància i en general la revisió i l'actualització dels protocols, per tal de millorar el funcionament de la institució. I la seua experiència al capdavant de la Casa Museu Pinazo també el fa una garantia de la correcta conservació dels fons artístics i de la bona museïtzació. I d'altra banda, té com a director provisional també el repte de posar les bases del relleu del museu. Pensem que és completament necessari que donem màxima visibilitat a este museu que és tan important per als valencians i les valencianes i que durant massa temps no s'ha aprofitat el suficient, no ha tingut les suficients visites que a nosaltres ens agradaria.

I he dit que és una adscripció provisional, perquè el que volem és funcionar, com hem dit abans, a partir del codi de bones pràctiques. Quan estiga acabat el codi de bones pràctiques, convocarem este concurs obert. Però no només això, sinó que aquesta plaça que està ocupant actualment el director provisional és una plaça de lliure designació que, com vostés sabran, i si no ho expliquem, requereix un procés obert de participació i de designació en segona instància. Hem fet el primer procediment, ocupar en forma provisional, i després continuarà el seu procediment habitual, per tal de ser adscrit en eixa lliure designació. Per això, de moment encara no ha passat el seu nomenament pel patronat del museu, perquè no és un nomenament definitiu, sinó que és un nomenament transitori, i evidentment el nomenament passarà pel patronat del museu en el moment que tinguem la persona que ha de ser la que provione eixe lloc de forma definitiva. I evidentment no ens saltarem cap dels passos.

En definitiva, el que nosaltres pensem és que el museu ha de tornar a relleuar-se, ha de tindre persones capacitades al seu capdavant i que posen en valor el que és la principal pinacoteca valenciana, i sobretot que la tornen a obrir a la ciutadania valenciana i que siga la ciutadania la que pugua gaudir i la que pugua ser realment conscient del tresor que tenim al museu Sant Pius V.

Simplement acabe la meua primera intervenció ací, sabeu que no m'agrada allargar-me molt i en tot cas reste a la seua disposició per contestar les preguntes.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Molt bé, moltes gràcies.

Té ara la paraula el Grup Popular per un temps màxim de huit minuts.

El senyor Mulet Taló:

Moltes gràcies, conseller.

Moltes gràcies, Vicent, per vindre a donar-me explicacions. Jo tampoc utilitzaré tots els minuts. Tampoc m'hauran de cridar l'atenció. Però sí que és cert que es donen unes circumstàncies molt especials. I a més, de difícil comprensió. Mos diu que per a prendre la decisió s'ha escoltat els tècnics del museu, s'ha escoltat associacions, s'ha escoltat l'entorn del museu per a prendre la decisió de cessar l'anterior directora, i aleshores es nomena un altre provisionalment i complint la llei, però no s'informa ni al patronat. N'hi ha, pense jo, una incongruència de discurs en unes coses i unes altres.

I després, per a mosatros n'hi ha una qüestió molt més important, i són les raons per les quals es pot desqualificar

un professional. U pot dir obertament que pense que esta persona que està ficada per un altre equip de govern i està ficada per un altre partit, que inclús havia tingut vinculacions directes en el partit, doncs no li pareix bé que siga la directora del museu. Però anar a buscar qüestions com problemes de climatització, com problemes econòmics –que ara després li faré un altra pregunta– per a desqualificar la tasca professional d'una persona que no soles al front d'eixa competència, sinó d'altres, ha demostrat que es podien fer i s'han fet coses molt importants a la nostra comunitat, ens pareix que no és raonable.

Una de les qüestions, que encara vosté no ho ha dit ara, però sí que s'han dit i estan per escrit, és el problema de la gestió econòmica. Però encara no mos han contestat si estava supervisada per la intervenció, que sí que ho estava, i quines eren les carències que manifestaven eixes supervisions. S'ha acusat esta persona de mantindre contractes amb objeccions o condicionats. Vosté no ho ha fet ara, però està escrit. Contracte de manteniment, etcètera. Bé, però no se mos està dient quin i com s'han de fer eixos contractes. No se mos està dient si vosté de veritat mantindrà al front de totes les institucions de La Generalitat les persones o els directors que tinguen alguna objecció en algun dels contractes que té oberts a la seua institució. És a dir, són qüestions que no són positives per al museu, ni per a la pinacoteca, ni per a la cultura valenciana. Però que s'han d'aplicar en el conjunt dels espais.

I per descomptat mosatros tornem a insistir que considerem que –per dir-ho en una paraula, perquè no em cride l'atenció (*inintel·ligible*) ...– que no està bé, que no està bé, que es desqualifique professionalment la tasca d'una persona com ha segut la senyora Paz Olmos.

Simplement ens resta per matisar. És cert que en anteriors declaracions el senyor conseller havia dit que s'havia de donar un període de reflexió, i ara ja ha manifestat el procés concret pel qual d'alguna manera es designarà un nou director. També és cert que en la glossa que mos ha fet de José Ignacio Casar quasi que mos dóna ja una clara referència de quins seran els criteris del codi de bones pràctiques. Però bé, està bé que haja buscat una persona molt qualificada per a provisionalment portar la direcció del centre. Però també seria important... vaig a dir-li un poquet el que li he dit abans al secretari autonòmic, és a dir, vostés tenen la responsabilitat de govern, i de govern del present. Està clar que no es pot fer tot en cent dies. Està clar que volen fer-ho tot consensuat. Està clar que volen fer-ho tot repensat. Però mos han de començar a donar ja dates, calendari, accions concretes, codi de bones pràctiques, que a més condicionarà la direcció de totes les institucions de la comunitat. Això ha de tindre ja un calendari concret i uns interlocutors concrets.

No val a dir: «Dialogarem amb tot l'espai.» Anem a vore: a qui cridaran per a seure a fer el codi? Cal concretar i a més cal fer-ho a tota paleta. Que ha estat l'estiu? Bé, doncs ho senc molt. Ho senc molt. Doncs a treballar en estiu o a treballar quan siga. Ja ho sé que és dur governar, ja ho sé que per a vostés que han d'aplicar un canvi a tota l'estructura és complicat. Però, primera, que ho havien d'haver tingut previst, per si de cas. I segon, que en este moment no podem esperar a la Comunitat Valenciana que en temps desenvolupen un codi de bones pràctiques i ja vorem com es fa.

Resumint, pensem que cal comprometre la gestió de govern amb dades concretes. I segon, pensem que s'ha de dir la veritat. Volen vostés eliminar la senyora Paz Olmos per la seua vinculació a un partit concret, mos pareix molt bé, però no desqualificar-la en qüestions que a més són de difícil justificació, com les dos que li he dit, tant la de la climatització com la dels problemes econòmics.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Em sap greu si els sap greu que es cride l'atenció. Simplement sóc al final una...

El senyor Mulet Taló:

No, no, si fa la seua tasca. (*Rient*)

La senyora presidenta:

Sóc la ferramenta per dur a terme les normes parlamentàries.

Té ara la paraula per un temps màxim de quatre minuts el Grup Podemos-Podem.

La senyora Quiñonero Hernández:

Bon dia, senyor conseller.

Bueno, yo creo que ha sido la señora Paz Olmos la que se ha desacreditado sola, y es necesario, me parece extraordinario que hayan tomado una medida de poner al frente de una institución tan señalada a alguien realmente responsable y capaz de llevar a buen término, por lo menos en este período transitorio, una gestión responsable. Bueno, leo los periódicos, los medios ya han hablado de ello.

Yo creo que el Partido Popular ha hecho hasta ahora, lo veíamos antes en el debate anterior, sí que ha hecho un relato de su... sí tenía un relato frente a la política, y la gestión de Paz Olmos lo ha representado muy bien. Yo creo que era una política deliberadamente de abandono, de desconsideración del patrimonio, y que ha eludido los principios básicos de la profesionalidad.

Si tuviera que definir el relato de la política realizada por el Partido Popular en general, y al frente de esta institución, podría ser como una política de postín para el consumo de una élite de escaparate. Bienvenido el señor Pinazo, y adiós definitivo a los relatos ineptos y de postín que han definido el gobierno y la política del gobierno anterior.

Gracias.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyora diputada.

Té ara la paraula el Grup Ciudadanos per un temps màxim de quatre minuts.

La senyora García Jiménez:

Bon dia. Moltes gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc indicar que és un honor tindre el senyor Marzá ací, en esta comissió, i esperem que el tingam més sovint entre nosaltres.

Según indica el *conseller* Vicent Marzá, el cese de la directora Paz Olmos fue debido a que en función de la resolución de un informe que mandó realizar, el estado de conservación de las obras de arte y la gestión global de la pinacoteca eran negativas. Es decir, que dicha persona no realizaba las gestiones de su cargo adecuadamente. Y esto está mal, muy mal. Porque esta dejación de funciones ha provocado pérdidas de incalculable valor que ahora hay que restaurar e invertir económicamente.

Pero en Ciudadanos creemos que la totalidad del motivo del cese que tiene el Consell frente a esta persona no es solamente la causa anterior, sino que hay otro motivo con gran peso específico, porque si no, no se hubiese entretenido tanto en explicarnos las características y la vida laboral del

nuevo presidente, bueno, en este caso, el nuevo director provisional que tenemos en el museo.

Como decía, en el anterior mandato hasta tres nombres de historiadores tuvo encima de la mesa el expresidente Francisco Camps para nombrar como cargo de director o directora del Museo de Bellas Artes San Pío V, en aquel momento. Pero fue la afortunada Paz Olmos quien fue nombrada. Y vemos que con una trayectoria profesional distinta a la adecuada para ocupar ese puesto, pues no pertenecía ni al gremio profesional de esta plaza, ni se ve una formación de un conocimiento específico sobre la materia, pericia, habilidad en relación al puesto. Pero no somos quién para dudarle. Pero esto no importó para que fuera nombrada como directora de uno de los más prestigiosos museos la anterior directora. Y no me gustaría que hubiera maliciosa interpretación, pero me gustaría comparar este caso con la situación que está sufriendo toda la juventud en su búsqueda de trabajo. ¡Qué mal lo tienen!

Ciudadanos, en este sentido, somos contrarios a los nombramientos de personas que ocupan puestos de dirección sin formación específica en la materia que pueden abordar. Abogamos por el mérito y la capacidad como criterios fundamentales a la hora de designar las personas que deban ocupar cargos públicos, así por una gestión eficiente y transparente. Esperamos que el nuevo Consell no realice una política de sintonía, como se viene dando en el anterior. Confiamos en que su política, a la hora de designar cargos públicos, se base siempre en los criterios de mérito, capacidad y, por supuesto, que haya transparencia.

La *conselleria* ha nombrado a José Ignacio Casar Pinazo como director provisional del museo San Pío V, pero me gustaría que explicase cómo va, señor Marzá, a nombrar al director definitivo, qué criterios va a seguir para su nombramiento. Ha dicho el código de buenas prácticas, pero no sé qué requisitos contiene. Y, sobre todo, si vamos a ser concededores de dichos criterios.

En este sentido, Ciudadanos le invitamos a que, antes de elegir los requisitos de designación del nuevo director o directora, tanto de esta institución como de cualquier otra, no dude en ponerse en contacto y consulte a los técnicos de esta materia, los colectivos de profesores de la universidad que se dedican a la historia del arte y profesionales de prestigio, que estarán encantados de ayudar y de que cuenten con ellos.

Tomemos una decisión profesional y no política en los criterios del nombramiento; además, le animamos a que publique el procedimiento en la web de la *open data* de La Generalitat, que en lo que llevamos de legislatura todavía no se ha publicado ni una sola información.

Ya que ustedes han hecho una apuesta por la transparencia, aprovechen este nombramiento para hacerla factible.

Gracias.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora diputada.

Té ara la paraula, per un temps de quatre minuts, el diputat Josep Nadal del Grup Compromís.

El senyor Nadal Sendra:

Gràcies, presidenta.

Bé, donar les gràcies al senyor conseller per la seua presència ací amb tots nosaltres.

Dir, primer que res, que em sembla molt curiós que el Partit Popular demane una compareixença d'un conseller per a parlar del cessament d'un càrrec de lliure designació. Després d'unes eleccions, la veritat és que em sembla bastant curiós, al cap i a la fi la gent vota per a canviar les

polítiques, en este cas les polítiques culturals i de com ha anat el museu Sant Pius V, i, evidentment, canviar la direcció del museu és una labor que uns partits, un nou govern triat per la ciutadania estem obligats, des del govern, pense que el govern està obligat a fer-ho, ¿no?

Sembla interessant totes les coses que s'han contat ací, sobretot perquè en el nomenament de Paz Olmos ja va haver-hi una rebuig unànime de tot el sector cultural que té a vore amb (*soroll de papers*) els museus i amb les pinacoteques, va haver-hi un rebuig unànime tant dels sectors com artistes, programadors, comissaris, etcètera, etcètera, perquè no n'hi havia una formació específica d'esta persona per a ocupar este càrrec i, a banda dels altres problemes que han passat, que d'alguna manera són conseqüència d'esta falta de formació específica com el fet de l'aire condicionat, com el fet –que això ho parlarem després– de les mesures de seguretat que no eren les que pertocaven per a un centre de la importància com és el Sant Pius V.

Llavors pensem que el més normal de tot era el seu cessament, i el seu cessament evidentment perquè el nou govern, impulsat en el pacte del botànic necessita unes noves formes de fer, necessita sobretot professionalitat, formació específica –com ha comentat la companya de Podemos– i necessita, sobretot, la participació de la gent de la cultura en la tria dels gestors culturals que, ara, després, supose que el conseller explicarà –perquè ho han demanat repetidament– quins són els paràmetres per a triar els nous gestors culturals i supose que s'explicarà. Però, evidentment, estes són les coses bàsiques per les quals s'hauria de guiar el nou govern i que estan introduïdes dins del pacte del botànic, ¿no?

En este sentit, pense que el fet que s'haja triat un nou director provisional, com a provisional però que ja compta amb totes estes característiques de formació específica que s'estan demanant però al mateix temps es diu que és provisional, que en un futur pròxim n'hi haurà un procés participatiu on participarà tant la gent de la casa com la gent del sector per a poder triar una persona que done la talla del centre del que estem parlant.

Bé, d'alguna manera pense que és important que tot açò, i li agraïm també al Partit Popular que haja tret el tema perquè així podem exemplificar que n'hi ha un canvi real en les polítiques que està duent endavant el Consell i que comptem amb la professionalitat i comptem amb la participació del sector.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor diputat.

Té ara la paraula el diputat Fernando Delgado per un temps de màxim de quatre minuts, del Grup Socialista.

El senyor González Delgado:

Señor *conseller*, estamos en lo mismo. Llega usted aquí en el mes de octubre hablando de un código de buenas prácticas que no ha sido capaz de redactar y poner en marcha; ha llegado usted aquí sin el nombramiento de un director definitivo del San Pío V; y ha tenido muchos meses para realizarlo.

De manera que si hubiera hecho en estos meses todo lo que tiene que hacer es posible que a lo largo de esta legislatura no tuviéramos que llamarlo aquí para casi nada y nos priváramos de verlo. Pero, en fin, al parecer no ha usado bien el tiempo del que ha disfrutado ya como *conseller*.

Ha traído solo, nada más y nada menos, que la biografía del director provisional del San Pío V. Bueno, ya es algo, ¿no? Ha traído la biografía, ha traído una biografía porque al parecer no ha traído por completo la biografía de la directora

cesada que es una biografia també considerable para ser la directora nada más y nada menos que de la segunda pinacoteca nacional de España.

Claro que esta desgracia de la señora Olmos y desgracia del San Pío V ha servido, al menos, para que la ciudadanía sepa que en Valencia cuenta con la segunda pinacoteca nacional, nada más y nada menos.

El trabajo de promoción que ustedes han conseguido con esta barbaridad de cesar a la señora Olmos del San Pío V es verdaderamente notable. ¡Ojalá! consigan hacer llegar a los valencianos el valor de sus museos, el valor de su patrimonio, aunque sea por estas causas indeseables como el cese de una competentísima directora de la pinacoteca del San Pío V.

Es lamentable que en Valencia, donde hemos tenido expertos en arte tan notables, hemos tenido un director de la Tate Gallery de Londres valenciano, o dirige el Reina Sofia un valenciano, más otros valencianos que hay aquí que han ocupado ya responsabilidades en tareas museísticas, sea tan difícil encontrar expertos.

Y es una pena que el San Pío V no tenga en la sociedad valenciana, como tiene el Museo del Prado, una asociación de amigos del museo, patrocinadores, y gente que apoya desde la empresa, desde el mundo de la empresa y de la sociedad a la gran pinacoteca nacional.

Que ese ejemplo del Prado nos sirve para aquí como ha servido el ejemplo del Prado para tener un director eficaz a lo largo de muchos gobiernos sin ninguna contestación por parte de nadie y absolutamente acreditado. Parece que eso es muy difícil.

Pues, bien, el director del Museo del Prado no es historiador, y eso también por aquellos que piensan que ha de ser historiador el director de un museo por ser un museo histórico. Es decir, el director de un museo de arte moderno ha de entender de arte y el director de un museo tradicional, de un museo con historia ha de ser un historiador, sepa más o sepa menos de arte; incluso siendo historiador del arte no es la perfecta garantía de que sea un experto en museos ni un experto en el análisis de la obra de arte, puede ser sencillamente un historiador del arte. El historiador de la literatura no es necesariamente un creador ni un crítico, puede ser sencillamente un historiador de la literatura.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Té ara la paraula per un temps il·limitat el senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Bé, gràcies.

Començaré perquè se'ns ha dit que tenim la responsabilitat del present i és totalment certa.

I ara, tot seguit, detallaré tot el que hem fet i que demostra que no només tenim la responsabilitat del present sinó que tenim la convicció que, precisament, el millor lloc on podíem estar és governant perquè tenim molts idees, moltes ganes de canviar les coses i tenim capacitat per a tirar-ho endavant. Entraré ahí i explicaré el que hem anat fent.

Però sí que és cert que em sembla curiós que s'esmente precisament l'absència en un nomenament provisional quan he dit que en el definitiu evidentment es consultarà el patronat, quan (*soroll de papers*) –si no recorde malament, si no em fallen les dades que tenim– segons l'article sisé del Decret 211 de 1991, diu que «les reunions del ple del patronat del museu se celebraran cada tres mesos», diu que

cada tres mesos. Doncs bé, este patronat no s'ha reunit en ple des del 29 de setembre del 2003 i algun canvi de direcció del museu crec que hi ha hagut, precisament del que estem parlant ara.

I, per tant, diria que alguna cosa no es va fer bé en el moment del nomenament i des del 2003, si no s'ha reunit el patronat, alguna responsabilitat han de tindre, ¿no?

Més enllà d'això, evidentment, el que hem fet nosaltres –com he dit abans– era cessar de forma imminent, d'una forma més..., d'acord amb el procediment administratiu, i buscar una persona provisional per anar dirigint el museu en eixe procés de transició.

Però no només hem fet això, també hem afrontat els principals reptes que tenia el museu fruit d'eixa direcció i d'eixa gestió, no només per part de la directora sinó també pels anteriors càrrecs polítics que portaven la direcció de l'anterior conselleria, amb els problemes que hem vist i que hem determinat i que són coneguts per la societat valenciana –que abans també el secretari autonòmic ha fet esment–, com la descoordinació entre les administracions, ¿no?

Per exemple, caldria recordar aquell moment en què n'hi havia pressupostats vora 21 milions d'euros en els pressupostos del ministeri per tal de millorar el Sant Pius V i per una falta de coordinació entre l'administració de l'Ajuntament de València, La Generalitat i el ministeri –curiosament governats pel mateix partit– no es va tirar endavant i van perdre els valencians i valencianes una inversió estatal que haguera estat molt bé i que ara estariem gaudint tots.

Més enllà d'eixes descoordinacions manifestes que hi han hagut en diferents ocasions hem patit –i després tindrem temps de parlar-ne– una manca de gestió eficaç evident, si no u no deixaria desconnectades unes alarmes, ¿no?, per exemple, o no estaria sense funcionar la climatització des del mes de març, per exemple, amb els danys que això va causar, ¿no?

Per tant, hem explicat sobradament quins són els motius pels quals vam fer el cessament i com hem anat actuat des del mateix moment. De fet, la climatització, des de la mateixa direcció general de cultura i el secretari autonòmic de cultura i esport es van implicar directament i van aconseguir solucionar el problema de la climatització que s'arrossegava des del mes de març i nosaltres en poques setmanes ho vam solucionar, després d'aquell incident que va haver-hi important, greu, en l'afectació d'algunes de les obres i, de fet, es va solucionar amb tanta rapidesa com va ser possible i ja està solucionat, no n'hi ha problemes de refrigeració. I això ho vam fer de seguida nosaltres amb eixa gestió del present que se'ns demana i que ja estem fent, ¿no?

I no només això sinó que durant uns quants mesos el servei de manteniment ha estat funcionant sense contracte i no es va donar solució des de l'anterior govern, i nosaltres hem iniciat els processos per a fer el nou procediment de contractació perquè això funcione.

Per tant, ¡i tant que estem treballant! I estem gestionant allò que se'ns ha deixat, de la forma que se'ns ha deixat que, evidentment, per a nosaltres –i crec que és compartit per la ciutadania, si no, no estariem ací– no és la més adequada, per no dir una altra cosa.

I no només això, hem parlat de futur, i hem parlat de futur per a solucionar, precisament, un llarg viatge que per a nosaltres pensem que ha arribat a un port que no era el que tocava i és que hem parlat d'eixe codi de bones pràctiques, codi ètic de bones pràctiques de la gestió cultural. Se'ns demana que el presente, el presentem, el dia 14 l'anem a presentar i seran coneixedors de quins són, en concret, l'aposta que fem des de la nova conselleria, en este cas en el ram de la cultura i l'esport, per com ha de ser eixa nova gestió cultural, el 14 farem la presentació pública.

I ¿qui participarà d'eixe procés del pla estratègic? Ho hem dit i ho hem manifestat en diverses ocasions. Tots els sectors implicats, i no només els sectors implicats sinó aquells experts que durant tants anys, i ahí faig menció també al que s'abordava des de la diputada del Grup Ciutadans, Ciudadanos, que ens deia que havíem d'escoltar els experts i els havíem de tindre en compte, i és evidentment això el que anem a fer i és el que anem a construir entre totes i tots amb eixe pla estratègic que, precisament, vindrà fet, vindrà elaborat el seu esborrany, el seu primer pas estarà fet per experts en la matèria i no per gestors polítics com nosaltres i, al mateix temps, amb eixe codi de bones pràctiques, eixe codi ètic de bones pràctiques, determinarà que precisament per triar les direccions de les principals..., de totes aquelles que puguem administrativament traure a concurs i que puguem, per tant, fer extensible a tota la ciutadana, a tots els gestors culturals que vullguen presentar un projecte per tal de dirigir eixes administracions culturals, eixe procés no serà únicament decidit pels gestors polítics tampoc, com passava abans que en la majoria dels casos, no en tots, però en la majoria dels casos s'acabava decidint un poc directament pel mateix gestor, ¿no?, pel mateix polític.

Nosaltres, en eixe codi de bones pràctiques, anem a introduir i ho presentarem el 14..., i, per tant, tindrem ocasió, i és imminent i, per tant, sí que hem estat redactant-lo ja. No estan totes les persones triades, però, evidentment, s'ha estat redactant, com deia el secretari autonòmic, mirant quins altres codis ètics de bones pràctiques hi ha i quins comportaments hi ha per a triar aquestes places per tal d'anar millorant-les i adaptar-les al nostre territori. I el presentarem el 14 i allí podrem tirar-ho endavant.

Dit això, pense que sobra... sobra explicació respecte al motiu del cessament i, sobretot, a donar resposta a eixa necessitat d'explicar com s'ha cessat a una persona que no va ser nomenada precisament en el millor tràmit, ¿no?, i pense que això calia posar-ho de manifest, i que havia estat criticat des del seu inici, s'ha dit, ¿no?, però ací mateix tinc el comunicat que..., bé, en tot cas, si ho volen llegir, els el passaré, que van fer, signat per les associacions d'artistes visuals i crítics d'art en el mateix moment del nomenament de l'anterior directora i que no només van signar les principals associacions d'artistes i gent vinculada al món de l'art del nostre territori, sinó que, de seguida, es van afegir també artistes i crítics d'art de tot l'estat. Per tant, era bastant unànime que no semblava el perfil més adequat, també, per part dels propis artistes i gent del món cultural.

Per tant, nosaltres anem endavant, tanquem una època que per a nosaltres ha segut un balanç completament negatiu i no cal explicar molt més per què. En tot cas..., i el tanquem fent eixa presentació, fent el cessament de l'anterior directora, començant un procediment transparent; començant un procediment amb els criteris administratius que pertoquen, no com en el passat; presentant el codi ètic de bones pràctiques, i dient també que eixe pla estratègic el presentarem durant l'últim trimestre de l'any o bé al principi, només començar el primer trimestre del 2016. Perquè, precisament, quan u vol la participació de tots els sectors, el que no pot fer és imposar directament allò que ell ha pensat, sinó que ho ha de portar a diàleg amb tot el món i això tracta un temps per construir eixe relat del qual també parlava el secretari autonòmic.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Obrim el torn de rèplica. ¿Algú més? Molt bé, té quatre minuts el Grup Popular.

El senyor Mulet Taló:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Moltes gràcies, Vicent..., senyor conseller, per estar ací amb mosatros.

Jo he tingut el privilegi de treballar amb deu consellers de cultura, no com a diputat, sinó com a regidor, i de tots els símbols polítics, i sé el que suposa i per això agraiisc especialment que estiga ací en esta compareixença personalment.

Però torne a dir el mateix, és clar que alguna cosa no vam fer bé. Clar que sí; si no ni vosté estaria ahí, ni jo estaria ací. Clar que alguna cosa no vam fer bé. Però ja està. Vosatros sou govern, no sou oposició..., vostés –perdó– són govern i no són oposició.

I això és el que mosatros estem demanant. No estem demanant altra cosa. Com, qui i quan. Ara mos ha explicat el senyor conseller que ja està prèviament, que inclús alguna cosa ja s'ha dit. Bé, avui, i això sí que ho dic jo, avui era el dia. Ací se mos podia haver dit quin és el calendari.

Perquè torne a repetir el que ha dit antes. Senyor conseller, no seré jo qui, amb una ironia de mal gust, li demane que ho tinga tot fet. L'únic que li estic demanant és calendari de treball, igual que li hem fet i li hem demanat al secretari autonòmic, calendari de treball, però calendari concret.

I disculpe'm, però no me pareix bé que estiga fet i que avui no se mos haja dit. En definitiva, som qui som, però açò és el parlament i açò crec que és una desconsideració.

Jo acabaré fent-li tres preguntes. Una ja li l'he feta: com, qui i quan. I, després, vaig a fer-li dos preguntes més perquè tinc especial interès per declaracions que han eixit en premsa i m'agradaria que, ja que tenim ací al senyor conseller, mos les fera. Una, ¿pensa que la indumentària i el sector que es maneja al seu entorn no té cap espai creatiu? I la segon pregunta, i molt concreta: ¿afirma o se pot afirmar que la supervisió de la intervenció de la Generalitat valenciana ha sigut incorrecta en el museu Pius V?

Res més per la meua part.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor diputat.

Té, ara, la paraula el conseller per a finalitzar aquest punt. I els informe que farem un descans de cinc minuts en acabar per continuar després. Per quatre minuts.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Conec la seua trajectòria i sé que... i sé que ha treballat molt des de les institucions i agraiisc que tinga... això, que em done eixa benvinguda en la comissió, perquè sé que coneix bé la matèria i que l'ha treballada molt durant molts anys, i també li agraiisc eixa feina, evidentment.

Com deíem, se'ns ha insistit..., crec que el calendari l'hem marcat. El 14 presentem el codi ètic i en el..., sí, el 14 presentem el codi ètic i serem tots coneixedors, a partir d'ahí, de quina és la millor manera de triar els diferents càrrecs.

I hem dit també que eixe pla estratègic de la cultura, del món cultural..., i que volem que servisca precisament per a reindustrialitzar eixe sector, és a dir, per a tornar-lo a posar en valor també econòmicament, no només socialment, que també és necessari. La ciutadania valenciana té una necessitat d'accés a la cultura i de reafirmació en el món cultural, que fins ara pensem que no ha segut el suficientment extensa i el

suficientment abastada per tota la societat, i volem tirar-ho endavant precisament amb eixe pla estratègic i que, a més a més, tinga un espai perquè la indústria cultural valenciana tinga un pes específic econòmic, com ha determinat també abans el secretari autonòmic, i que realment puguem estar parlant d'un indústria creativa, cultural, de creació també de llocs de treball de qualitat.

I, per tant, eixe pla estratègic, que hem dit que presentarem, o bé a finals de 2015 o bé a principi de 2016..., en una mesura que eixe procés participatiu s'allargue més o menys, en el qual tot el món i tots els actors puguen participar i puguem anar escrivint-lo conjuntament a partir d'un esborrany. És la nostra responsabilitat plantejar propostes, evidentment, però també és la nostra responsabilitat com a nou govern i com a eixe canvi real que plantejava el diputat de Compromís i que deia que ja s'està veient eixe canvi real. Precisament, el canvi real també s'ha de fer en les formes i el contingut i, per tant, la construcció l'hauré de fer entre totes i tots, i no vindrem ací a dir «això és el que hi ha», sinó que precisament el construirem. I eixa construcció l'hem de fer conjuntament, i ho portarem... portarem a debat i ho farem entre totes i tots.

El 14 presentarem quines són les bases d'eixe procediment, d'eixe codi ètic i que tindran accés... Hem determinat..., evidentment, si estiguera ja escrit completament, l'haguérem presentat hui. Si el presentem el 14 és perquè tenim les bases d'eixe document per tal de poder-lo presentar-lo el 14, i no abans.

Evidentment, ahí estarà..., com he dit abans, en què la majoria de les comissions que determinen els llocs..., les persones més idònies no tindran, per exemple, una hegemonia del govern, o no tindran una direcció majoritària decidida pels polítics en la gestió, en este cas de la nostra conselleria, sinó que serà oberta i en la qual n'hi haurà un pes específic molt important dels tècnics.

Dit això, nosaltres estem convençuts que a partir d'eixe pla estratègic i en el conjunt del treball de tots els sectors culturals, i evidentment en el conjunt del treball dels diputats i les diputades que formen part d'aquesta comissió, podrem relançar la indústria cultural al nostre país en les línies que ha explicat el secretari autonòmic i estem convençuts que ho farem bé entre totes i tots.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor conseller.

I, senyors diputats i diputades, en cinc minuts, perquè tenim l'ordre del dia molt plenet, tornem a vore-mos. Fem un descans.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, per a explicar els criteris segons els quals s'han habilitat noves unitats i un període d'escolarització extraordinari, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 941)

La senyora presidenta:

Continuem.

Anem ara pel punt 9: «Compareixença del conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport per a explicar els criteris segons els quals s'han habilitat noves unitats i un període d'escolarització extraordinari, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular.»

Té la paraula el senyor conseller per un temps il·limitat.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Molt bé. Gràcies.

Primer que res contextualitzar un poc el que significa les habilitacions i el que és un procés habitual i no habitual.

Com sabreu, primer es fa l'arranjament escolar que determina quines són les unitats que s'oferten i després hi ha procés ordinari d'habilitacions que el que fa és donar resposta al que ha sigut la part de la matriculació i ajustar si realment eixa primera oferta que s'havia fet s'ha adequat a la demanda o no, i per tant se van habilitant diferents aules que no tenen un caràcter continu, és a dir, que no s'habiliten per a la continuïtat sinó que són habilitacions concretes d'aules per a indeterminats centres. Això es fa de forma habitual i és normal que siga un procediment dinàmic, obert, en què es vaja donant resposta a les demandes que n'hi han i a les demandes que van sorgint. Per tant, és el que s'ha fet i el que es continuarà fent perquè és necessari adaptar-se a les necessitats que van canviant en cada moment.

Una vegada acabat el procés d'admissió i formalitzades les matrícules, doncs això, com deia, s'ha d'ajustar la planificació realitzada en l'arranjament amb la realitat del que hi ha hagut de matriculació. I eixe ajust passa per l'habilitació d'unitats. I això és el procés ordinari, no?, s'habiliten..., habilitacions per l'ajustament de l'arranjament escolar al febrer, les derivades del procés d'admissió en aquells centres on no s'havia previst que hi hauria tanta demanda o en aquelles poblacions en què no s'havia habilitat en determinats centres es poden habilitar per tal que..., que això, que una oferta inferior a la demanda no done resposta a les necessitats d'escolarització o altres necessitats d'habilitacions que n'hi han relacionades en la introducció de les unitats en el programa informàtic, que és Itaca, que és el que gestiona els centres educatius.

Normalment es basen les habilitacions en aquest criteri, però també n'hi han habilitacions extraordinàries de forma continuada, i és que no només en aquest 2016-2017, sinó que s'ha fet habitualment en anteriors processos, en anteriors anys. De fet, moltes vegades, al final del curs es necessita tornar a mirar eixes habilitacions per al principi del curs següent, per exemple en l'existència de l'alumnat repetidor en més gran mesura o, per exemple, en diferents dictàmens d'escolarització, que fan que s'haja de reduir la ràtio en funció dels dictàmens que hi ha, o per l'augment de matrícula de persones que arriben de nou al municipi. Per tant, a partir de juliol arriben i s'han de matricular i, per tant, s'han d'habilitar unitats.

N'hi ha diferents criteris. Els criteris que hem seguit són els criteris habituals i són els que hem anat tirant endavant, com són, com deia, la població a escolaritzar, l'oferta dels programes educatius del centre, també s'ha de donar resposta a això, i ara els determinaré, en concret, algunes de les noves habilitacions com les hem fet en funció d'eixos programes educatius que n'hi han en els diferents centres. Doncs, això, les necessitats educatives especials de determinat alumnat, la presència de determinat alumnat amb necessitats educatives especials; la capacitat i l'estat de les instal·lacions, evidentment, això també determina si u pot habilitar o no pot habilitar i on pot habilitar les diferents unitats. I tot seguit de criteris que són bàsicament els mateixos que s'havien emprat en altres ocasions.

Sí que és cert que també hem fet aquest any especial menció a allò que diem dels programes, dels programes educatius dels centres. I, en concret, hem tingut en compte les demandes dels diferents programes lingüístics allà on hem pogut arribar, ja que s'han anat habilitant algunes unitats per a desdoblament programes lingüístics mixtos que